

Lär dig DRESSYRENS ALFABET och ge hästen tid att utvecklas

Eva-Karin Oscarsson har erfarenhet av eget tävlande på den allra högsta elitnivån med bland annat tre VM, fyra EM, tre World Cup-finaler och ett OS på meritlistan. Nu reser hon land och rike runt för att träna andra i dressyrens ABC. En ny bekantskap för henne är en liten arabhingst.

Ien vacker dal norr om Skurup ligger Skönabäcks stuteri. Här tar den erfarna tävlingsryttaren Eva-Karin Oscarsson emot elever för dressyrträning under ett par dagar varje månad.

Efter att i 15 år ha arbetat som huvudtränare i dressyr på Strömsholm, där hon bor, kombinerar Eva-Karin sin undervisning på Hippologprogrammet med det egna företaget, i vilket hon tar sig an ryttare på alla nivåer runtom i Sverige och övriga Europa.

Tidigare på förmiddagen har Ulla Håkansson tagit en lektion för henne här på den sydsvenska ridanläggningen. Nu har turen kommit till den

unge arabhingsten Elysion, som precis inlett sin karriär på lokala dressyrtävlingar, och hans betydligt mer rutinerade ryttarinna Hanna Persson.

Under sina många år som A-tränare i dressyr, har Eva-Karin aldrig tidigare tränat en arabhäst. Men nu står ytterligare en på tur.

Det arabiska fullblodet är fortfarande relativt ovanligt på dressyrbanorna runtom i Sverige. Men det är egentligen bara storleken som skiljer araben rent generellt från de mer högresta hästar vi är vana att se på tävlingar i de högre klasserna.

Har den vackra, graciösa arabhästen sämre förutsätt-

ningar på grund av sin storlek eller sin fysiska uppbyggnad att bli rättvist bedömd? funderar jag när det blir en kort paus i träningen.

– Jag tror mer att det beror på att det är ganska nytt med arabhästar på dressyrtävling och det är ju alltid lite speciellt innan man kommer in i det. Jag tror inte att det finns någon domare som har något emot arabhästar och det är ju inte meningen att de ska bedöma dem annorlunda, svarar Eva-Karin som sitter på en stol på kortsidan i det stora ridhuset. Blicken är vaken och fokuserad.

I manegen skrittär Elysion

fram tillsammans med en högrest hannoveranare.

– ElySION är den första arabhäst jag tränar och jag har haft en väldigt positiv känsla sedan första gången han kom in i ridhuset. Jag tycker det är kul, det är en utmaning för mig, säger Eva-Karin.

Och det är ingen skillnad att träna arabhästar mot andra hästar menar hon.

– Araben är gracil och känslig, den är som vilken häst som helst. Och den här är väldigt trevlig att arbeta med och har tagit sig otroligt mycket sedan jag såg honom första gången för drygt två månader sedan.

Emellanåt smacker Eva-Karin på ElySION för att få upp tempot, uppmuntrar när det går bra, ropar "det gör inget Hanna!", när det inte blir helt rätt direkt och "Bra, Hanna! Det tempot vill jag ha hela tiden. Han måste ta i lite mera!"

– Alla hästar har ju olika förutsättningar med tanke på deras exteriör, attityd och inställning. Och då är det viktigt att man som tränare lär sig att se vad just den här hästen har för förutsättningar, i vilken form den behöver arbeta i för att bygga upp sig och bli stark och kunna gå vidare.

Eva-Karins träning bygger främst på grundridning, säger hon.

– Det här är inte dressyr för mig, det är ren grundridning och det budskapet vill jag få ut; att vi verkligen ska fundera på om vår häst förstår vad det är vi vill att den ska utföra. Ibland har vi lite för bråttom och tar för givet att hästarna ska förstå det vi ber dem om, menar Eva-Karin.

– Och det är framför allt viktigt att hästen ska orka med det vi ber den om. Man måste bygga upp en häst styrkemäs-

sigt; den ska gå i egen självbärighet och balans och tycka att det arbete vi gör är roligt.

"Bra fattning!" ropar hon. "Tänk höger galoppfattning i varje språng!" Eva-Karin har rest sig, hon är helt fokuserad på sina ekipage, lutar sig emellanåt med hela kroppen åt det håll hästen ska fatta galopp. De jobbar med ställningar och förvänd galopp.

Eva-Karin är själv inte ute och tävlar längre. Hon älskar sin tränarroll, säger hon.

– Jag har tävlat allt som går att tävla och den biten är jag jätteglad över men nu vill jag bara förmedla så mycket jag kan av min egen erfarenhet. Och man blir aldrig fullärd. Jag känner att ju mer jag lär mig, desto mer inser jag hur lite jag kan, och det budskapet skulle jag vilja ge till alla som håller på med hästar; att man ska behålla sin respekt och ödmjukhet inför det man håller

En häst ska bli ridbar förtroendefullt i alla gångarter. Det är en lång väg, det är som ett alfabet.

på med.

Hon återkommer ofta till ordet ridbarhet.

– En häst ska bli ridbar förtroendefullt i alla gångarter. Det är en lång väg, det är som ett alfabet. Det gäller att ta det i rätt ordning. Man ska alltid börja med att kontrollera ABCD, så man inte hoppar från B upp till IJK, det är det som jag upplever att många gör, att de tar för givet.

När Hanna suttit av berättar hon att Eva-Karin betytt mycket för hennes och ElySIONS utveckling.

– Eva-Karin har fått mig att tänka tillbaka på att inte

göra det svårare än vad det är. Jag hänger ibland upp mig på småsaker. Då gäller det att gå tillbaka till de grundläggande hjälperna; funkar inte de så funkar inte nästa. Bjuder han inte framåt så kommer det aldrig att funka på nästa nivå.

Hanna är själv utbildad ridinstruktör och har erfarenhet av att tävla i högre klasser. Hon har tidigare ridit mycket halvblod och holsteinare under sin tid i Tyskland.

– Det är en mycket större, mycket tyngre, mycket kraftigare ridning än att rida ett arabiskt fullblod som ElySION. Det behövs mycket mer styrka. Det är inte alls den här finkäns-

ligheten, att man får gensvar direkt.

Visst känner hon sig lite liten ibland när hon skritt fram bredvid de andra ekipagen på framridningen, men det är ju inte storleken som räknas.

– ElySION har ett otroligt klipskt huvud. Han är väldigt kommunikativ och lättlärd.

Och han är otroligt söt när han tittar på Hanna med sina stora blanka ögon. ■

text och foto
Petra Carlsson

Eva Karin
Oscarsson

RS